

ZPRAVODAJ

Jihomoravské
oblasti KČT

Informační občasník KČT-JMO

ročník 8 / č. 2 – srpen 2020

V***, v***!

Před několika dekádami bylo toto označení ze zvířecí říše, které patrně všichni správně vytušili, velmi častým doplňkem v mluvě zejména všelijakých výrostků. Někteří dokázali s tímto výrazem pracovat skoro jako s mezerou – objevoval se téměř za každým druhým slovem. I tato oblast samozřejmě prochází svým vývojem, a tak se tyto „standardy“ dnes posunuly na úroveň lidské anatomie a označení některých orgánů. Byť naprosto neodbornými termíny. Stačí se jen zaposlouchat (nebo nechtěně odposlechnout) do některého z rozhovorů dnešní mládeže.

Nicméně není zde mým cílem jakýkoli rozbor a srovnávání mládežnické mluvy dvacet let před skončením dvacátého století a dvacet let po začátku toho jednadvacátého. Sepla mi v hlavě tato analogie, když jsem pročítal došlé články a sepisoval ty své. Ačkoli to na první pohled zase vypadá na klasické články z turistických výletů, přece jen se od těch z minulých Zpravodajů v jednom liší. Všude se to hemží samým koronavirem, covidem, pandemií a tím vším dokola, čeho je už více jak půl roku plný éter. Když pomínu tuto úvodní stránku, napočítal jsem těch „koviďáčků“ skrze celý Zpravodaj celkem jednadvacet.

Naštěstí je z těchto článků patrná jedna důležitá věc: těžká neochota se tomu poddat a s tím související snaha překonat všechna úskalí a omezení a zachovat co nejvíce z naší činnosti jak ji známe. Nepůjde to lehce, ledacos budeme muset i obětovat, ale elánu máme, jak vidno, dost.

Závěrem jedna drobná rada, které se mi dostalo: Chceš se rychle zbavit covidu? Tak otevři okno a vyhoď televizi!

OBSAH ČÍSLA

Cesty za sluncem covidu odolaly

I v době tvrdých jarních restrikcí oblíbené Cesty za sluncem neskončily. Musely se pořádat jenom jako individuální vycházky. **strana 4**

Kudrna už zase míří s trakařem do Štatlů

Poslední víkend v září přivede Kudrna do Brna opět IML a turisty skoro z celého světa. **strana 19**

Na pochod Z Husovic do Husovic se vyráželo na hraně legality. Zemi zachvátila covidová doba temna

Ještě v polovině týdne jsme u kávičky při pracovní přestávce „uzavírali“ brutální sázky, zda tehdy „magické“ hranice sta nakažených dosáhne koronavirus ještě před půlnocí, nebo až nad ránem dalšího dne. Bylo to rychlejší než jsme čekali a republikou se záhy přehnala první lavina zákazů. Počet lidí v jedné skupině na jednom místě spadl do víkendu na pouhou třicítku. Co ale s naplánovaným výletem?

Jako obvykle jsem vyrazil dřív, vyřídil vše na startu (a to včetně cílových formalit, neboť uzavřením startu v deset hodin vše oficiální skončilo) za celou skupinu a vydal se na trasu.

Když jsem později volal hlavní skupině, kde se sejdeme, odehrál se zhruba tento rozhovor:

- Ve Křtinách je hospoda zavřená.
- Tak slezte z Máchova pomníku do Adamova, je to skoro stejně daleko, tam je víc hospod.
- Ty jsou taky zavřeny.
- Jak zavřený, co je to za blbost?
- No od dvou hodin jsou všechny hospody zavřeny, ty nečeš internet?

No ve dvě hodiny v noci opravdu internet nesleduju! Začínalo to být zajímavý čím dál víc. K tomu jsem ještě na rozcestí U Kukačky blbě odbočil, takže místo u Máchova pomníku jsem se ocitl na rozcestí u Nového Hradu. No co už, tak po zelené do Adamova...

Jak tak scházím dolů, potkávám skupinku čtyř výletníků:

- Kolik je nahoře lidí?

Zřejmá narážka na aktuální limit 30 lidí na jednom místě. V duchu jsem přepočítal lidi, které jsem nahoře potkal (čti vymýšlel rádoby vtipnou odpověď) a říkám:

- No asi 29, ale já už jsem odešel, tak 28.

Načež se tento „velitel“ skupiny otočil na zbylé dva šlapající asi o deset metrů pozadu:

- Takže vy dva se zrovna otočte a můžete jít zpátky dolů!

Došel jsem do Adamova. První hospůdka by byla zavřená tak jako tak, probíhala tam očividná rekonstrukce. Hradní restaurace „na růžku“ při silnici ze Křtin zela dle aktuálního nařízení taktéž prázdnotou.

V tom jsem zahlédl ostatní, jak zevlují za Svitavou směrem k vlakové zastávce. A netvářili se, že by nějak trpěli. A to ani když jsem došel blíž. Příčinou jejich relativně dobré nálady bylo fungující tamní asijské bistro. Dostalo se jim sice piva do dvoudecových plastových kelímků, ale nejhorší pivo je přece žádné pivo!

Ještě než domácí restauratéri vůbec začali naříkat nad zavřenými provozovny, vietnamští podnikatelé už dávno znali recept: do dveří

vrazili jeden ze stolů restaurace, udělali z nich pomyslné výdejní okénko a v rámci aktuální legislativy fungovali bez problémů dál. Geniální spojení asijské pracovitosti a české improvizace, která si u našinců v tomto oboru dala zrovna na pár dní pěknou dovolenou.

Alf

Pivo z dvoudecových plastáků bylo stále lepší než marné dobývání se do zaryglovaných hospod.

(foto 2× Jiří Pražák)

Březnové Cesty za sluncem uzavřely jarní sezonu, která ani nestihla začít

V neděli 15. března se uskutečnila pravděpodobně poslední organizovaná akce Jihomoravské oblasti KČT, a to oblíbené Cesty za sluncem. Tentokrát jsme se sešli nedaleko vodopádu u Moravského Krumlova u pramenu a kapličky Panny Marie.

I když počasí nám zase vyšlo a po mrazivém ránu se rozzářilo sluníčko, tak přece jenom něco bylo jinak. Mezi lidmi se pomalu probouzel strach z koronaviru. A to kalilo jinak pěkný den. Ještě v tento den platilo nařízení vlády o shromáždění maximálně 30 osob na jednom místě. Počítali jsme to a v době největšího náporu tam nebylo víc jak 18 lidí.

Účastníci si postupně opekli buřtíka, vzali svařené vínko

z kotlíku a každý se s tím uklidil někam do bezpečí. Po vyřízení formalit, převzetí pamětního listu a odznaku se lidé pomalu vytráceli na další túru, ať již samostatně nebo po skupinkách. Bylo to opravdu odlišné od předchozí akce 16. února pod Velkým Chlumem u sousoší husitských bojovníků, kde se sešlo od 10 do 13 hodin neuvěřitelných 133 spokojených účastníků. Dnešního dne se u kapličky prostřídalo ve stejném čase jen 88 účastníků.

Ale i tak hodnotíme účast v této pohnuté době jako skvělou. Lze si jenom přát, abychom vše ve zdraví přečkali a zase se na cesty co nejdříve vrátili.

Petr Vachút

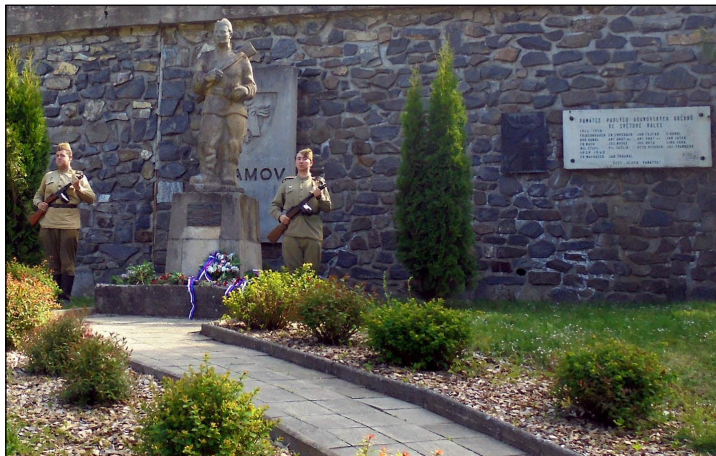

Dubnové Cesty za sluncem u rekonstruované lávky u Prudké se už neobešly bez povinných roušek. Jako individuální vycházky jednotlivých účastníků se mohly bez problémů uskutečnit, neboť takové výlety do přírody byly krizovým štábem i doporučovány.

Turistickou činnost obnovila vycházka k Máchovu památníku

Po delší neplánované přestávce jsme se 9. května společně vydali na vycházku k Máchovu památníku. Prošli jsme přes náměstí kolem pomníku Rudarmějce, u kterého právě u příležitosti osvobození města Adamova stáli čestnou stráž členové historické vojenské jednotky. Doubskou cestou jsme kolem Bažantí studánky vystoupali ke studánce U srnce, kde jsme si

odpočinuli. Nedaleko studánky se od roku 2003 nachází památník Pocta knize. Na přírodním kameni je vytesán citát: „Knihy jsou lidem tím, čím perutě ptákům.“ Vedle stojí ochranný strom-borovice vejmutovka.

U Máchova památníku jsme se potěšili nádhernými výhledy do údolí, byla vidět i Pálava. Pokračovali jsme po Hradské lesní silnici, která spojuje Olomučany, Nový hrad a údolí řeky Svitavy. Po červené značce jsme došli ke studánce U Huberta a od ní sešli Dívčí cestou k občerstvení pod hradem „U oslíků“ a kolem Svitavy do Adamova. Vycházka se všem velmi líbila, mohlo za to nádherné počasí a určitě také skutečnost, že se nám všem po společných vycházkách už velmi stýskalo.

Zúčastnilo se 19 turistů, vycházku vedla Marta Opatřilová.

Antonín Procházka

Turisté vyrazili na Vysočinu obdivovat betonové sochy

V sobotu 30. května jsme navštívili zajímavou část Vysočiny. Vlakem jsme přijeli do obce Hamry nad Sázavou. Na okraji obce se v roce 1898 stavěla první železnice z Havlíčkova (původně Německého) Brodu do Moravského Žďáru (dnes Žďáru nad Sázavou). Došli jsme na „Konec světa“, což je místo nad osadou Šlakhamry. Kdysi tudy vedla zemská hranice mezi Čechami a Moravou. Nachází se zde starorakouská hraniční strážní budka s figurínou celníka.

Pokračovali jsme k Rozštípené skále. Je to skalní blok, ve kterém v jednom místě vznikla rozměrná puklina dlouhá 10 metrů a široká 2 metry. Dala skále název a je dobře přístupná. Celý skalní útvar dosahuje délky 75 metrů,

výšky až 15 metrů. Je tvořen rulami a vznikl působením mrazu ve starších čtvrtohorách. Puklinou vede turistická cesta. Skálu využívají horolezci, kteří tu mají cvičnou stěnu všech stupňů obtížnosti.

Vrátili jsme se do obce Hamry, kde se nachází kamenný jednoobloukový most přes řeku Sázavu z roku 1878. Na Hamerském vycházkovém okruhu jsme míjeli sochy žďárského rodáka Michala Olšiaka. Umělec své výtvary z betonu a pískovce začleňuje volně do krajiny. V Hamrech se nachází socha Koně vytahujícího povoz z bažin, pod Rozštípenou skálou je 2,5 metrů vysoká

hlava Mamuta, na Hamerském vycházkovém okruhu najdete Mamlase, který tu střeží krásný výhled na město Žďár nad Sázavou s poutním kostelem sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře. Nedaleko benzínové pumpy vítá návštěvníky obce žabošnek Hamroň.

Došli jsme k Pilské nádrži, kde se nachází betonové sousoší. Není přímo na historické zemské hranici, i tak ji ale symbolizuje. Tvoří je orlice hlídající moravské území, lev dohlížející na české území a uprostřed umístěný hraniční kámen.

Za nádherného počasí jsme ušli jedenáct km, vycházku vedla Irena Antoszevska.

Antonín Procházka

Pohádka máje vedla turisty po skončení nouzového stavu zpět do přírody

Více než dva měsíce trval v České republice nouzový stav v souvislosti s protiepidemickými opatřeními kvůli koronaviru. Nejednoho turistu už doma svrbělo kde co – nohama počínaje a hůlkami odloženými někde v koutě konče. Bylo ale potřeba vytrvat.

Nehledě na to, že ani uvolnění restrikcí neznamenalo automatické obnovení činnosti do původního (či vůbec nějakého) stavu. Ono to totiž s turistikou není tak jednoduché, jak by se u „obyčejných vycházek“ mohlo na první pohled zdát. I když jde o pohybovou aktivitu, jako organizovaný sport typu fotbalu ji zrovna zařadit nelze – turistika nemá diváky a nekoná se na jednom místě. Není to ani klasická společenská akce (pokud to není sraz a není zakončený candrbálem) – to že má pochod 300 nebo 500 (či kolik) účastníků neznamená, že se těchto X stovek lidí potká ve stejný okamžik na jednom místě, aby si popřípadě mezi řečí mohli vyměnit i několik těch virů. Jde o pár minut při prezenci (kterou jde navíc zjednodušit a zrychlit tím, že to za skupinu vyřídí jedna pověřená osoba) a popřípadě stejně v cíli (totéž řešení jako u prezence).

Tož co s tím? To je skoro plnohodnotná alternativa ke klasické otázce nerudovské...

Nakonec se během několika týdnů (započalo se ještě v platnosti nouzového stavu, kdy už však bylo jasné, že se blíží jeho brzký konec) podařilo pozjišťovat alespoň základní pravidla a doporučení pro pořádání turistických pochodů.

Mezi prvními vlašťovkami obnovené turistické činnosti v Jihomoravské oblasti se tak v sobotu 6. června stal tradiční pochod Krajem Pohádky máje, který z Bystrce pořádá oddíl Sport Brno z odboru 1. brněnská.

Pro letošek jsme z mnoha důvodů zrušili cyklistickou skupinu a vydali se svorně po svých. Z toho důvodu jsme si tedy hned „po ránu“ mohli dát vedle prezenze startovní pivo, aniž by to pro nás mohlo znamenat případné opletačky se zákonem. Zato jsme museli po necelých dvou

kilometrech řešit dilema, zda se po čtvrtěční průtrži mračen nad Brnem z rozcestí Rakovec vydáme po červené na Horákův žleb, nebo zvolíme jistotu žluté barvy a silničky na Ríšovu studánku.

Po krátkém průzkumu a dohadování jsme zvolili cestu terénem a nedopadli jsme zase tak nejhůř. Většina vody už se vsákla nebo ji pohltily stromy a tak jsme až na pár několikametrových úseků šlapali víceméně měkoučkou lesní pěšinou. Dorazili jsme takto až na Helenčinu studánku, která byla v té době bohužel mimo provoz, a tak jsme se museli občerstvit tekutinami z vlastních zásob. Krátce po zelené jsme přešli na rozcestí Stinská a po žluté sešli na Podkomorskou myslivnu, kde je tradiční hlavní kontrola pochodu. Jen zde při sestupu z kopce bylo potřeba trochu větší opatrnosti kvůli blátivé a klouzavé cestě.

Na kontrolním stanovišti už nás jako obvykle očekával hlavní pořadatel pochodu Luděk Mach. A podle platných pravidel a doporučení zvládl

nachystat i jeho obvyklé občerstvení. U nápoju mnoho změn nenastalo – lahvičky jsou pořád „individuálně“ balenou potravinou a kelímky, do kterých rozléval limonádu, nebyly putovní

ani v minulých letech (čti každý měl vždy svůj). Jediná změna nastala u svačinky – turistickou klasiku v podobě chleba se sádlem nebo škvarkovou pomazánkou letos nahradily tatranky. A stůl byl oproti minulým letům obohacený i o pikslu s desinfekcí.

Od myslivny jsme pokračovali krátce po červené a poté neznačenými cestami Helenčiny údolím k modré značce pod hrad Veveří. Zašli jsme si na lávku pod hradem, abychom poté ze stejnojmenné zastávky odjeli autobusem zpět do Bystce.

V předešlých letech byl tento termín spojený především s ohňostrojným festivalem Ignis Brunenis, a tak to v odpoledních hodinách byla kolem

přehrady doslova pouť – hlava na hlavě. Letos festival padl za oběť koronaviru, tak jako mnohé další akce, a proto se kolem přehrady pohybovalo výrazně méně lidí. A tak jsme mohli zažít jednu velmi zvláštní a na první pohled příjemnou situaci.

Najednou nás nikdo – na rozdíl od dřívějších roků – z hospody nevyháněl v očekávání rozhazovačnějších hostů. Najednou byli hostinskému dobří i obyčejní turisté sedící alespoň u piva, když už nedorazili rozmařilí hosté glgající jeden předražený míchaný nápoj za druhým.

Pro bučovické turisty vycházku nachystal a pod mým „odborným dohledem“ vedl jako cvičení místo zrušeného dubnového školení vedoucích turistiky Jirka Pražák. Všichni hodnotili tento výlet velmi kladně a tak dali covid, povede Jirka v roce 2021 vycházku zcela nezávisle a s „úředním“ potvrzením v kapse.

Alf

Velikonoční vycházka se přesunula na léto, turisté však museli čelit dešti

V sobotu 11. července jsme se vydali na vycházku, která byla původně plánovaná jako velikonoční. Ráno mírně přšelo, věřili jsme však, že se počasí umoudří. Měli jsme v plánu navštívit Pohádkové léto na lysickém zámku. Jednalo

se o výstavu originálů kostýmů nejen princezen ze známých českých pohádek, která byla doplněna velkým množstvím květinových aranžmá z letních květin.

Jelikož stále přšelo i po prohlídce, museli jsme původní

trasu, která vedla mezi poli, loukou a lesem, změnit. Autobusem jsme odjeli do Černé Hory a po cyklostezce kolem řeky Býkovky došli do Rájce na vlak. Devět statečných turistů ušlo ve stálém dešti 6 km, akci vedla Marta Opatřilová.

Antonín Procházka

Podél řeky Svratky

V sobotu 8. srpna pořádal turistický odbor KČT Adamov vycházku podél řeky Svratky. Výchozím místem byla obec Lažánky. Vlakem jsme se dopravili do Kuřimi a dále autobusem na místo.

Lažánky leží v nadmořské výšce 442 m n. m., 25 km severozápadně od Brna na okraji Křížanovské vrchoviny, která je předhůřím Českomoravské vrchoviny. Mezi pamětihodnosti patří kostel Nejsvětější trojice ze 14. století,

dříve gotický, později přestavěný na barokní. Další zajímavostí jsou staré vápenky, Boží muka a památný strom jeřáb břek. Historicky patřila obec do

roku 1470 pod panství Deblín a pak do majetku města Brna. Ve středověku se zde těžilo stříbro a železná ruda.

Z východního okraje obce jsme se vydali směrem na sever do lesnatého údolí řeky Svatky. Úvodní část cesty vedla mezi poli a pastvinami a dále hlubokými lesy. Po pěti kilometrech jsme došli do tramské osady Šárka, kde jsme se zastavili na odpočinek a občerstvení. Osada leží na soutoku Pejškovského potoka a řeky Svatky.

Druhá část cesty vedla podél řeky do Veverské Bítýšky. Tento úsek cesty byl dlouhý čtyři kilometry. Podél toku řeky leží malebné chatové osady a dětské tábory. Řeka na svém toku vytváří romantické ostrovy a ostrůvky. Krátkou zastávku jsme si udělali u velkého splavu.

Cílem cesty byla Veverská Bítýška, kde jsme měli ještě před odjezdem autobusu čas na občerstvení.

Za krásného, slunečného a velmi teplého počasí jsme ušli devět kilometrů. Vycházku připravily Věra Hlaváčová a Hana Valová, vedl Antonín Procházka, zúčastnilo se jí dvacet turistů.

Antonín Procházka

Bučovičtí turisté obdrželi ocenění za dlouholetou činnost pro město v oblasti turistiky

Obvykle koncem března se v bučovickém kině vyhláší výsledky ankety Sportovec roku. Letos tomu bylo mírně jinak. Vyhlášení se uskutečnilo o dobré dva týdny předem. Jelikož se program plánuje hodně dopředu, neměl nikdo o chystajícím se rozmachu tzv. koronavirové pandemie ani potuchy. O tom, že to však bylo velmi šťastné rozhodnutí, se přitom měli všichni velmi rychle přesvědčit. Během několika dní sevřela republiku železná pěst všemožných omezení v rámci vyhlášeného nouzového stavu.

Vraťme se však do čtvrtku 5. března, kdy už sice koronavirus vystrkoval své drápy, všichni se ale dosud cítili v relativním bezpečí. Za dobu trvání ankety už bylo do Síně slávy bučovického sportu uvedeno několik členů bučovické turistiky, i když je nutné zdůraznit, že to bylo především kvůli působení v oblastech, které jsou širokou veřejností daleko více považována za sportovní.

Nicméně tohoto večera se ocenění dostalo všem bučovickým turistům, když byly oba turistické spolky působící v Bučovicích oceněny Za přínos

pro město v oblasti turistiky. Za bučovický odbor KČT převzal medaili předseda Roman Volek, za OT TJ předseda Jaroslav Mlejnek. V kategorii Za přínos městu pak ceny ještě obdržely Autoklub Bučovice a Motoklub Vícemilice.

Historie turistiky má v Bučovících dlouholetou tradici – spadá ještě do období c. a k. mocnářství, kdy se cirká v roce 1907 ustavil v Bučovících turistický klub Noha. Ten ve Ždánickém lese a v okolí Bučovic, kam podnikal nejvíce svých vycházek, vyznačil i první turistické trasy. Své výlety však první bučovíci

turisté pořádali i do vzdálenějších míst a z kronik uchovávaných bučovickým muzeem se můžeme dočíst, že uskutečnili i několik vícetýdenních cest po Evropě, například do Itálie a Středomoří.

První odbor Klubu českých turistů vznikl v Bučovících v roce 1933 a navázal na činnost původního klubu Noha. Tak jako všechny ostatní odbory na něj po druhé světové válce dopadlo násilné začlenění do centralizované tělovýchovy. V této době se věnuje zejména práci s mládeží. Kromě vycházek či účastní na

turistických závodech jsou oblíbené hlavně dětské tábory pořádané pravidelně od roku 1968 (například u Rokytne, u Oslavy, nedaleko Šumné a od roku 1983

na vlastní základně u Vřesovic). Od 28. října 1969 pak bučovičtí turisté pořádají tradiční pochod Bučovičká padesátka, který je jedním z dosud stále pořádaných dálkových pochodů v republice. V současnosti pak tuto dnes zářijovou akci doplňují

únorový Pochod Dlouhého, Širokého a Bystrozrákého a listopadová Vřesovičká stovka.

Pro své členy pak odbor pořádá během roku několik autobusových zájezdů,

v březnu na První jarní výšlap, „víkendovku“ v květnu a v polovině léta týdenní zájezd. V mezidobí se pak bučovičtí turisté rádi účastní pochodů a akcí pořádaných jinými odbory a organizacemi jak v České republice, tak na Slovensku.

Mimo to uspořádali bučovičtí turisté i několik významných turistických akcí. Z posledních let jmenujme například První jarní výšlapy v roce 2010

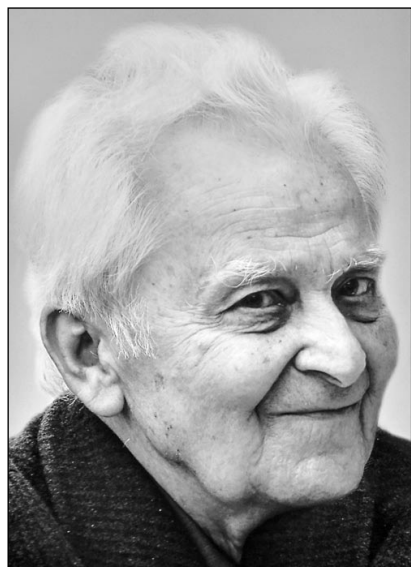

a v roce 2016, který se zároveň konal jako oblastní Euroorando, a zejména celostátní pochod Za posledním puchýřem v roce 2017.

Alf

Odešel Richard Kalců

V pátek 26. června 2020 odešel nečekaně z tohoto pozemského světa do turistického nebe ve věku nedožitých 81 let dlouholetý člen a funkcionář odboru Klubu českých turistů Hustopeče u Brna ing. Richard Kalců.

Byl to skvělý člověk, výborný kamarád a hlavně turista tělem i duší, který byl ochoten kdykoliv přiložit ruku k dílu. Jako značkař se několik desítek roků významně podílel na zavádění a obnově několika stovek kilometrů turistických cest na okrese Břeclav. Byl také jedním ze zakladatelů a hlavních organizátorů celostátně známého dálkového pochodu Divácké putování Maryša, jehož již 44. ročník se uskuteční 17. října v Hustopečích. Za svoji úspěšnou a obětavou dlouholetou aktivní činnost, ať už jako turisty a také jako značkaře, byl několikrát odměněn jak oblastními, tak i ústředními orgány KČT, naposledy

Veřejným uznáním II. stupně – diplomem s medailí. Hustopečská turistika jeho odchodem ztrácí osobnost, která bude těžko nahraditelná. Čest jeho památce!

Josef Odvářka

Za Jiřím Antošem

Dne 21. července ve věku 93 let naše řady opustil mistr turistiky Jiří Antoš. Narodil se v roce 1927 v Brně. Turistice se věnoval od svých mladých let. Brzy si vzal za své, že si znalosti a zkušenosti z pobytu v přírodě nenechá

jen pro sebe. Začal aktivně působit v organizované turistice a v roce 1959 se stal cvičitelem pěší turistiky. Od té doby nepřetržitě více než padesát let vodil vycházky turistů nejprve v Sokole Žabovřesky a poté až do konce své cvičitelské kariéry v Klubu turistů a lyžařů Brno (KTL). Svou cvičitelskou odbornost rozšířil na mototuristiku a na lyžařskou turistiku. Organizoval náročné zápočtové cesty několika

přesunových prostředků a v roce 1965 získal titul mistra turistiky.

Se svou ženou Věrou, zasloužilou mistryní turistiky, vytvořili dvojici turistice zcela oddaných činovníků. Kromě výrazných aktivit v mototuristice založili v KTL také turistický oddíl mládeže. Obdivuhodná byla aktivita Jiřího Antoše při vedení vycházek. Až do svých 84 let každoročně vedl kolem

padesáti dobře připravených vycházek velké skupiny členek a členů odboru turistiky KTL. Byl mezi nimi nesmírně oblíben. Teprve zdravotní problémy ho donutily této činnosti se vzdát, ale i pak byl ve stálém kontaktu s děním v odboru. Během dlouhého a bohatého života vykonal Jiří Antoš pro turistiku nesmírné množství práce.

Bohumil Polesný

Kolomazník Kudrna láká do brněnského Bystrce turisty z celého světa

O víkendu 26. a 27. září 2020 se bude v Brně Bystrci konat opět tradiční turistický dvoudenní pochod „Jede Kudrna okolo Brna“. Je to akce notoricky známá všem českým i slovenským turistům, vždyť jej „vymyslel“ před 51 lety doyen brněnské turistiky Vilda Dvořák. Od roku 1996 jde také o prestižní mezinárodní turistickou akci, pochod je jako jediný v ČR zařazen do Mezinárodní ligy chodců IML (IML Walking Association).

Projít si severní část brněnského okolí tak přijíždějí nejen naši turisté, ale též početné skupiny hlavně z Evropy, ale výjimkou nejsou ani Japonci. Ve světě je zvykem, že na pochody jezdí organizované vojenské skupiny, například z NATO. Pro brněnský Bystrc je to významná záležitost, vždyť tolik cizinců najednou tu nikdo neviděl.

Skupina německých vojáků u prezence (foto Hana Slabáková)

Letošní koronavirová epidemie přidělala organizátorům mnoho vrásek na čele, dodnes nikdo neví, jak to s nařízeními vlády dopadne. Vždyť také pochody IML byly ve většině států zrušeny a přeloženy na příští rok. Nakonec jsme se rozhodli pochod uspořádat, očekáváme, že přijede spousta lidí ze zahraničí (pokud jim to vládní nařízení dovolí) a rádi, stejně jako každoročně, uvítáme české a slovenské turisty.

Kdo přijde, si může každý den vybrat trasy mezi 10 a 40 kilometry, na závěr obdrží originální diplom, který si může zařadit do série těch předchozích. Splní-li všechny podmínky, dostane ještě medaili, která je také do série s těmi předchozími. Účastníci si také budou moci zakoupit upomínkové předměty, turistické známky a vizitky apod.

Každý den je uchystána i akce pro děti v délce 6 až 10 km, v sobotu rodinná turistika na medlánecké letiště, v neděli pak akce nazvaná „Toulavý kočárek“, jejíž název napovídá, o co jde. Pro děti jsou uchystány i hry a nějaká zábava.

A jako bonus můžete přijít již v pátek 25. září odpoledne, bude přichystána pouť z Bystřice na Špilberk nazvaná „Rozmarný kolomaznický pochod“. Proč kolomaznický? Vždyť legendární „Žanek“ Kudrna byl podle legendy kolomazník, po brněnském okolí rozvážel kolomaz pro trakaře a povozy. Nejdál prý do Vídně.

Co se letos, díky neustálému „boji proti koroňákovi“ nepovedlo zajistit, je ubytování v tělocvičně, školy si nemohou dovolit pustit cizí lidi dovnitř. Bohužel nebude ani tradiční taneční zábava. Ale jinak jsme objednali pěkné počasí a těšíme se na shledání se všemi. A propo, chcete-li ušetřit, přihlaste se a zaplatte do 15. září.

Podrobnosti, kontakty a možnost se přihlásit předem naleznete na webu www.jedekudrnaokolobrna.com. Najdete tam i legendu o Žankovi Kudrnovi.

Během jednotlivých tras turisté sbírají razítka do startovního průkazu (foto Michael Stanovský)

Michael Stanovský

ZPRAVODAJ JIHOMORAVSKÉ OBLASTI KLUBU ČESKÝCH TURISTŮ: připravuje oblastní výbor, sazba a design Alf. Příspěvky z odborů je možné zasílat e-mailem na alf@ktnoha.cz (texty ve formátu RTF nebo DOC/DOCX, obrázky jako JPG případně TIFF) nebo v písemné podobě na oblastní sekretariát v Brně, Křížkovského 29. Příspěvky zasláné poštou nebo doručené osobně nevracíme – po dohodě je možné si je vyzvednout na sekretariátu v úřední hodiny. Pokud u fotografie není uvedeno jinak, je jejím autorem (dodal ji) autor článku. Vyhrazujeme si právo dlouhé příspěvky zkrátit. Další informace z oblasti lze získat na www.kct-jmo.cz.